

Inspiratie

Beverwijk en andere inspiratiebronnen

Klanten komen van heinde en verre, maar Zonneveld & Thöne blijven het liefst in Beverwijk. Waarom? Inspireert de omgeving soms? Nou en of.

Dat bleek tenminste na een speurtocht naar onze drijfveren van de afgelopen jaren. Een nieuwe behuizing en het twaalfeneenhalfjarig bestaan stemden tot nadenken over het nut en de zin van ons tekstschrijversbestaan. Wat hebben we allemaal gedaan? Was het de moeite waard? En vooral: waar haalden we de inspiratie vandaan?

Bepaalde plekken, gebouwen en kroegen blijken voor ons werk onontbeerlijk. Maar er zijn natuurlijk ook vele niet-streekgebonden zaken die we bij het schrijven absoluut niet kunnen missen. Hoe verschillend ook, altijd hebben ze één overeenkomst: het zijn zaken die maken dat we er graag nog eens twaalf en een half jaar aan vastplakken.

De onderwerpen

Een serie verhandelingen over de toekomst van het platteland, ter inspiratie van het ruimtelijk orderingsbeleid van Gedeputeerde Staten. Een artikel over custom relationship management. Of een heldere strategiebeschrijving van een waterschapsorganisatie.

En een beschrijving van de karakteristieken van polders, sluizen, gemalen en het moderne waterbeheer, de waterkwaliteit en de daarmee samenhangende problemen.

En dat in tien regels graag.

Hoe complex een onderwerp ook is, hoe onbekend we er soms mee zijn, bijna altijd volgt fascinatie. Maar niet nadat we er onbevangen en onbeschaamd naar hebben gevraagd, er véél over hebben gelezen, en niet nadat er behoorlijk gewikt, gewogen en geschraapt is. Vanzelf gaat het nooit, maar juist dat - het proces naar het eindresultaat - maakt het zo inspirerend.

De gesprekken

Van boer tot dijkgraaf, van papierfabrikant tot IT-directeur, van visser tot manager, van huisarts tot wetenschapper. Veel mensen die we voor het werk spreken, bezorgen ons een ongemeen opgewekt humeur. Want wie heeft er nou zo'n beroep dat je in anderhalf à twee uur tijd gastvrij wordt onthaald op iemands gedachteleven? Ideeën, vondsten, kronkels, associaties en redeneringen worden gul met ons gedeeld. Zijpaden worden vaak gretig bewandeld, zo niet nuttig voor het werk, dan nog altijd interessant voor privé-overpeinzingen.

Dank!

De lunch

Wat doet lekker eten voor een mens? Veel, vinden wij. Twaalf en een half jaar samenwerken betekent ook twaalf en een half jaar lekker lunchen. We geven graag toe aan al die eetlust, die zin en trek. Want het blijkt telkens weer de juiste tegenhanger voor het intellectuele werk.

De wanden

We staren wat af. Naar willekeurige voorbijgangers, auto's, of naar de vier wanden waartussen we ons bevinden. Weet: als we staren, dan denken we na. Al jaren turen we op kantoor naar de schilderijen van Rob Daniëls, die het ooit in z'n hoofd haalde om de oervis de coelacant in serie te schilderen.

Als ik die vis niet schilder, doet niemand dat, zei hij eens. Geenspeld tussen te krijgen. Die schilderijen, die gaan dus mee.

De Hoogovens

Laat zich in 1918 als een koekoeksjong in het duinlandschap van Kennemerland vallen. Om tot ver in de jaren tachtig alsmaar uit te dijen en werk te bieden aan de bewoners van deze streek. Onder andere aan pa Zonneveld die daarmee zijn gezin onderhoudt. Zijn 15-jarige dochter laat dat voor het gemak even buiten beschouwing: Hoogovens is vooral een veelvraat die steeds meer horizon opeist en de streek ingrijpend verandert. Maar wat blijkt al snel? Vuur en ijzer, hoezeer verschillend ook van jonge worteltjes, kapucijners en aardbeien, kunnen ook boeien. En achteraf blijkt de staalfabriek zelfs onverwachte voordelen te bieden.

De Hoogovens vrijwaart ons bijvoorbeeld van een badplaats à la Zandvoort. De moraal van het verhaal, die ook bij het schrijven altijd van pas komt: hoed u voor vooringenomenheid en blijf nieuwsgierig naar nieuwe inzichten.

De zee

Je kunt van alles over Beverwijk zeggen, maar het heeft toch maar mooi een Wijk aan Zee. En niets zo lekker als na een dag beetelen en schaven aan zinnen, aan zee de zinnen te verzetten. Kop in de wind of kop onder water, die hoofden moeten af en toe eens leeg. Dan spoelt er vanzelf weer wat aan.

De plicht

Om na te denken, stoom af te blazen, hoofden te legen, blijft het niet bij staren, lopen, in zee duiken of fietsen. Een van de meest gelegitimeerde smoesjes om weer even achter dat scherm vandaan te gaan, is de dagelijkse afwas.

'To clean the kitchen is to clean the mind.'

Het boek

Een plank met woordenboeken, vakliteratuur, naslagwerken, gidsen en jawel, een bloemlezing. Beduimd en sufgebladerd. Zelden leverde het iets concreets op, maar altijd was deze verzamelbundel gedichten goed om afstand te nemen van al te prozaïsche teksten.

Het hotel

Hebt u dat ook wel eens: zo'n briljante inval die de volgende ochtend niets waard blijkt? Gebeurt ons ook. Met titels bijvoorbeeld, koppen of een aanpak. De euforie over zo'n 'vondst' is soms groot. Helaas, of Zonneveld of Thöne kan de boel de volgende dag genadeloos afbranden. Nee, elkaar sparen doen we niet. Gelukkig niet. Bij Hotel Sonnevandk begrijpen ze dat euforie relativering behoeft. Daar staat gewoon boven de ingang: 'Laat al uw plannen varen'.

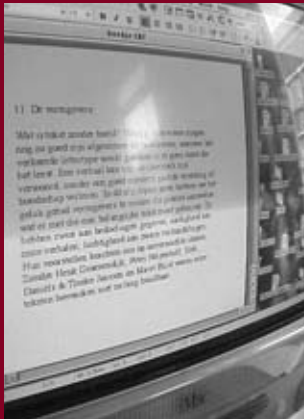
En zo is het.

Het kan er alleen maar beter op worden.

De landschappen

Wie ooit de slingerende Noorder IJ- en Zeedijk is afgefietst, moet net als Zonneveld & Thöne zijn verrast door de weidsheid van de Wijkermeer. Erover schrijven is een heel ander verhaal. Tijdens het werk wordt de polder voor de tweede maal ontdekt. Nu niet zo moeiteloos als met het oog, maar, minstens even spannend, met de pen. Na de Wijkermeer volgen vele andere landschappen. Telkens blijkt het Nederlandse landschap meer te verbergen dan op het eerste gezicht vermoed. Na een bezoek, het spitten en het beschrijven komt het: het gevoel dat die polder of dat landschap een beetje van jou is. Een mooie beloning!

De vormgevers

Wat is tekst zonder beeld? Weinig. Interviews mogen nog zo goed zijn afgenomen en uitgewerkt, wanneer het verkeerde lettertype wordt gekozen is er geen hond die het leest. Een verhaal kan nog zo ijzersterk zijn verwoord, zonder een goed ontwerp gaat de strekking of boodschap verloren. In de afgelopen jaren hebben we het geluk gehad vormgevers te vinden die precies aanvoelen wat er met die ene, belangrijke tekst moet gebeuren. Ze hebben zwier aan bedoelingen gegeven, aardigheid aan onze verhalen, luchtigheid aan zware verhandelingen. Hun voorstellen brachten ons op onverwachte ideeën. Zonder Henk Groenendijk, Peter Neijenhoff, Rob Daniëls & Tineke Janssen en Maret Buist waren onze teksten bovendien niet zo lang houdbaar.

Het veldwerk

Waar waren zij als u het antwoordapparaat kreeg?

In de forten van de Stelling van Amsterdam, op de Westfriese Omringdijk, in het beschermde dorp Barsingerhorn, op het wad van Balgzand, op een schip over de Zaan met prins Willem Alexander, in een koeboot door het IJperveld, in een duister jeugdhol in Egmond, op een Buddy Hollyfeestje van Ruud Vreeman, op het hoogpolige tapijt van de hoogste verdieping van IBM, bij de kunstverzamelaar van Van Lanschot Bankiers, in eendenkooi 't Zand, bij Rotterdamse autodealers, in het Wildrijk. Afwisseling doet schrijven.

De kroeg

Wandelen, fietsen, werken, allemaal leuk en aardig, maar er moet af en toe wel doorgezakt kunnen worden. Dat maakt de inspanning immers de moeite waard. Beverwijk ontbeerde wat ons betreft een goeie kroeg. In 1986 een goede reden om zelf een café te starten: Cultureel Café Camille. Zonneveld & Thöne stonden jarenlang voor en achter de bar, boekten bandjes, haalden theatergroepen, schrijvers en dichters in huis, organiseerden talkshows, schreven de persberichten... Dat bleek inspirerend: twee jaar later gingen hier de champagnekurken de lucht in ter gelegenheid van de opening van Tekstbureau Zonneveld & Thöne.

Dat is inmiddels twaalf en een half jaar geleden...

De Wijkertoren

En weg was-ie. Jarenlang tegenaan gekeken vanuit het oude kantoor op de Alkmaarseweg. Als het schrijven stokte en inspiratie opeens ontbrak, was een blik op de toren prettig om even na te denken. Van mooie zaken ga je niet beter schrijven, was het maar zo eenvoudig. Maar je krijgt er een goed humeur van en dat op zich vormt wel een gunstige voedingsbodem voor het werk. Na de bouw van de nieuwe flat tegenover Zonneveld & Thöne zijn de toren en klok uit het zicht verdwenen. Zonde. Tijd om te verhuizen.

Tekst en foto's:

Zonneveld & Thöne, Beverwijk

Vormgeving:

Peter Neijenhoff

www.nietweggooien.nl

Foto pagina 22 (De landschappen):

Kees Blokker

Tekstbureau

Z o n n e v e l d Th ö n e

Zeestraat 60 , 1942 AS Beverwijk
Telefoon 0251 221508 , Fax 0251 212322
E-mail tzt@tekzt.nl